

mínkám, které školy a školská zařízení pro vzdělávání mají, a se zohledněním vzdělávacích výsledků. Česká školní inspekce v současnosti je institucí, která chce školám pomáhat a metodicky je podporovat. Nechceme pouze říkat, co školy a školská zařízení dělají špatně nebo v rozporu se stanovenými pravidly, chceme jim rovněž poradit, co a jak udělat, aby docházelo k jejich průběžnému zlepšování. Chceme vyzdvihovat jejich kladné stránky, sledovat a sdílet příklady inspirativní praxe. Chceme poskytovat pravidelnou, komplexní, relevantní a využitelnou zpětnou vazbu, která bude nabízet jak samotným školám a školským zařízením, tak jejich zřizovatelům a samozřejmě i státu dostatek informací k tomu, aby mohly být průběžně odstraňovány slabé stránky a naopak aby byl využíván pozitivní potenciál českého vzdělávacího systému.

Závěrem bych rád upřímně poděkoval ředitelce Národního pedagogického muzea a knihovny Jana Amose Komenského PhDr. Markétě Pánkové, autorům této publikace i všem dalším osobnostem, které se na mapování historie školské inspekce podílely.

Mgr. Tomáš Zatloukal, MBA